Kostschool is cool (Het Nieuwsblad)



THUIS ZIJN MIJN BROER EN ZUS SNELLER KLAAR MET HUN HUISWERK EN DAN WIL IK MET HEN SPELEN. HIER HAAL IK BETERE PUNTEN
Stan (11)

intussen is dat al een stuk beter. En tijdens de vrije tijd mogen de internen ook een gsm op zak hebben. Daardoor kan Stan elke dag naar zijn ouders bellen. Maar als hij tegen buitenstaanders vertelt dat hij op internaat zit, krijgt hij soms vervelende vragen. 'Dan zeg ik altijd dat ik het leuk vind. Hun medelijden is nergens voor nodig. Ik heb hier toffe vrienden, waar ik een hele dag bij kan zijn. En ook de activiteiten op woensdag zijn altijd heel leuk. Dan spelen we bijvoorbeeld een gezelschapsspel, of doen we een uitstap: onlangs zijn we nog naar de kermis gegaan. En 's avonds in de huiskamer kunnen we ook gewoon televisiekijken of spelletjes spelen, net als thuis.'

Ook Lieven (17), die al zes jaar op internaat zit, vindt dat medelijden nergens voor nodig. 'Veel mensen denken aan de internaten van vijftig jaar geleden, met lijfstraffen. Een programma als *De Jeugd van Tegenwoordig* heeft dat beeld nog versterkt. Maar je ziet zelf dat het hier nu totaal anders is. Ik vind het internaat zelfs een echte aanrader. Ik weet nu al dat dit een van de mooiste periodes uit mijn leven zal zijn. En ik ben hier ook een ander mens geworden: veel socialer en verdraagzamer. Vriendschap is ontzettend belangrijk op internaat. Er zijn een tiental jongens die ik al zes jaar ken: sinds het eerste middelbaar zijn we dag en nacht samen. Daardoor kennen we elkaar door en door, alsof we broers zijn. De sfeer is hier ook compleet anders dan thuis: 's avonds kun je bijvoorbeeld gezellig bijlarten of met de rest naar televisie kijken. De eerste weken had ik wel wat last van heimwee, maar dat is nu helemaal over. Soms vind ik het zelfs jammer als de week voorbij is. Begrijp me niet verkeerd: ik heb een heel goede band met mijn ouders. Maar ik kan elke dag naar huis bellen. Alleen jammer dat mijn kat niet aan de telefoon kan komen: die mis ik soms wel.'

Cantus met drie pintjes

Lieven poseert trots in zijn kamer: een kleine maar gezellige ruimte die niet moet onderdoen voor de gemiddelde tienerkamer, met onder meer een poster van *The Simpsons* en eentje met daarop een stier en een doorgestreepte drol: *No Bullshit*. Maar vooral zijn hemd spreekt tot de verbeelding: daarop staat een wapenschild met de tekst Mater Interna. Het lijkt wel een studentenvereniging van de universiteit. 'Eigenlijk lijkt het daar wel op, maar dan in een lightversie. (*lacht*) In de derde graad organiseren we allerlei toffe activiteiten. Zelf zit ik ook in het praesidium, als pater: ik moet erop toezien dat de schachten – de vijfdejaars – goed worden opgeleid en ik draag ook het hier rond op de cantus.' Pardon, een cantus op internaat? Lieven lacht. 'We krijgen drie pintjes. Maar dat is altijd heel plezant. We hebben trouwens ook een soort doop, maar die wordt wel zwaar gecontroleerd door de opvoeders. Vorig jaar moesten we bijvoorbeeld sleutels verzamelen uit een doos met daarin levende dieren: wandelende takken, spinnen, muizen, sprinkhanen. Best heftig!'



IK WEET NU AL DAT DIT EEN VAN DE MOOISTE PERIODES UIT MIJN LEVEN ZAL ZIJN
Lieven (17)

En er zijn wel meer wilde verhalen, geeft Lieven toe. 'Enkele jaren geleden zijn ze hier komen filmen voor het programma *Man Bijt Hond* en toen is aan het licht gekomen dat er 's avonds soms internen door de gangen en de kelder van de school liepen. En als het eten niet zo lekker is, zie je de hele derde graad ineens in de frituur. Eigenlijk mogen wij niet buiten, maar het vijfde en zesde jaar slaapt op een andere afdeling, wat verderop in de stad. We hebben een halfuur om ons te verplaatsen, net genoeg om frietjes te kopen.' En dan zijn er nog de gsm's: eigenlijk moeten die tijdens het studeren worden afgelegd op gsm-tafels, maar velen hebben een tweede exemplaar. 'Best opvallend: op die tafel liggen vooral oude gsm's, terwijl je dan veel internen op magische wijze ziet rondlopen met een smartphone. (*grinnikt*) Maar de opvoeders weten dat en gaan wat strenger optreden.' Al zijn ook die opvoeders een beetje zoals familie, vindt Lieven. 'Het lijken wel grote broers, of zelfs vrienden: plezante kerels. In de derde graad zijn ze veel minder streng dan bij de jongere leerlingen. Eigenlijk is dat een soort 'bekroning' op vlak van vrijheden. De lichten gaan bij ons bijvoorbeeld uit om half elf 's avonds, maar dat kan soms ook een kwartiertje later zijn.'

WAT ZEGT DE EXPERT?

Vier vragen voor kinderpsychiater Lieve Swinnen.

Is een internaat nu goed of slecht voor een kind?

'Dat is zeker geen zwart-witverhaal, want je kunt kinderen niet allemaal over één kam scheren. Sommigen houden van de structuur van een internaat en floreren als ze de hele dag bij hun vriendjes zijn. Terwijl anderen veel individueler zijn en nood hebben aan een eigen plekje. Hoe ouder het kind, hoe makkelijker het meestal wordt. Voor jongeren uit de middelbare school kan een internaat meestal wel. Maar bij kinderen uit de lagere school en zeker kleuters moet je toch voorzichtiger zijn. Zij hebben meer nood aan individuele aandacht en vertrouwensfiguren, hechting is in de eerste levensjaren heel belangrijk. Zeker bij kleutertjes moet je dus goed nadenken of ze er wel echt klaar voor zijn.'

Kunnen kinderen trauma's oplopen door het internaatsleven?

'Trauma's is wel een heel zwaar woord. Maar er zijn natuurlijk kinderen die in groep niet genoeg aan hun trekken komen, waardoor ze emotioneel moeilijker ontwikkelen. Zij worden verdrietig, angstig of gereind. Als je merkt dat je kind wegkwijnt in een internaat, ga je toch beter op zoek naar een andere oplossing. Maar over het algemeen is de manier waarop er met jongeren wordt omgegaan veel belangrijker dan de context waarin dat gebeurt. In een gezin kan er ook van alles misgaan.'

Zijn er ook positieve aspecten aan een internaat?

'Zeker! Kinderen leren er te functioneren in groep en leggen veel contacten met leeftijdsgenoten. Voor sommige kinderen is dat een heel goede manier om een sociaal netwerk uit te bouwen, want soms durven ze die stap niet goed uit zichzelf te zetten. Bovendien leren ze op internaat voor zichzelf te zorgen. Maar pas op: dat kun je natuurlijk ook leren in een gezin, daarvoor hoef je heus niet op internaat. Het is sowieso belangrijk om te zorgen voor een fijn, warm nest. Als je kinderen op internaat zitten, moet je in het weekend dus wel tonen dat je er bent voor hen.'

Is het internaat een goede manier om je kind meer te laten studeren?

'Het kan een manier zijn om kinderen meer structuur te bieden. Voor kinderen met ADHD kan dat bijvoorbeeld een goede oplossing zijn: ze krijgen veel afwisseling – een uurtje studeren, een uurtje sport, wat vrije tijd – maar alles is wel duidelijk gestructureerd. Maar je mag het internaat niet gebruiken als straf, omdat je kind bijvoorbeeld een slecht rapport heeft. Ik denk niet dat zoiets helpt. Want het is niet omdat je verplicht twee uur in een studiezaal moet zitten, dat je ook gemotiveerd bent om goed te studeren.'